

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Bernardi Primi Clarævallensis Abbatis, Ordinis
Cisterciensium Antesignani, melliflui Ecclesiæ Doctoris
Sermones In Dominicis & Festa per annum**

Bernardus <Claraevallensis>

LIII. De nominibus Salvatoris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39254

Ego in Patre, & Pater in me est. Et iterum: Pater autem in me manens, ipse facit opera. Manifestum est fuisse in corde Virginis fidem sanctæ Trinitatis.

*Alie columna
hujus domus:
quatuor virtu-
tes cardinales.*

Prov. 31. a

Gen. 3. c

Psal. 139. c

Utrum autem & quatuor principales virtutes, tanquam quatuor columnas, possederit, inquisitione dignum videtur. Primum ergo videamus, an fortitudinem habuerit. Quæ nimirum virtus quomodo illi abesse potuit, quæ abjectis secularibus pompis, spretisque voluptatibus carnis, soli Deo in virginitate vivere proposuit? Nisi fallor, hæc Virgo est quæ apud Salomonem legitur ^l. *Mulierem fortem quis inveniet? Procul & de ultimis finibus precium ejus.* Quæ adeo fortis fuit, ut illius Serpentis caput contereret, cui à Domino dictum est ^m: *Inimicitias ponam inter te & mulierem, & inter semen tuum & semen illius: ipsa conteret caput tuum.* Porro quòd temperans, prudens & justa fuerit, ex Angeli colloctione, & sua ipsius responsione luce clarius comprobamus. Salutata quippe tam venerabiliter ab Angelo: *Ave gratia plena, Dominus tecum:* non se extulit quasi quæ ex singulari gratiæ privilegio benediceretur, sed siluit: & qualis esset insolita hæc salutatio, secum cogitavit. Qua in re quid nisi temperans fuit? At verò cum de cœlestibus mysteriis ab eodem Angelo doceretur, diligenter quæsivit, quomodo conciperet ac pareret, quæ virum utique non cognosceret: & in hoc sine dubio prudens extitit. Justitiæ autem præfert inigne ubi se *ancillam Domini* confitetur. Nam quòd justorum sit confessio, testatur qui ait ⁿ: *Veruntamen iusti confitebuntur nomini tuo, & habitabunt recti cum vultu tuo.* Et alibi iustis dicitur: *Et dicetis in confessione, opera Domini universa bona valde.*

Fuit igitur beata Virgo Maria fortis in proposito, temperans in silentio, prudens in interrogatione, justa in confessione. His itaque quatuor morum columnis, & tribus fidei prædictis extruxit in ea sibi domum Sapientia cœlestis; quæ adeo mentem ejus replevit, ut de plenitudine mentis secundaretur & caro, ac Virgo singulari gratia eandem ipsam Sapientiam carne tectam pareret, quam prius mente pura conceperat. Nos quoque si ejusdem Sapientiæ fieri domus volumus, necesse est ut eisdem septem columnis extruamur, id est ut fide & moribus ei præparemur. Et in moribus quidem solum puto sufficere justitiam, cæteris tamen virtutibus circumfultam. Itaque ne errore fallatur ignorantia, sit ei prævia prudentia. Sint hincinde temperantia atque fortitudo, ne forte labatur, vel in dexteram, vel in sinistram partem declinando.

S E R M O LIII.

De nominibus Salvatoris.

*Esa. 9. b. **

ET vocabitur nomen ejus admirabilis, consiliarius, Deus fortis, Pater futuri seculi, princeps pacis. Admirabilis est in nativitate; consiliarius in prædicatione;

dicatione; *DEVS* in operatione; *fortis* in passione; *Pater futuri seculi* in resurrectione; *princeps pacis* in perpetua beatitudine. Hæc etiam nomina possunt ei congruè assignari in opere nostræ salutis. Nam primò dicitur *admirabilis* in conversione nostræ voluntatis, quæ mutatio est solius dextere Excelsi. Postmodum dicitur *consiliarius* in revelatione suæ voluntatis, quando revelat quid sequendum sit jam conversis. Unde Paulus conversus dicebat *b*: *Domine quid me vis facere?* Conversi autem necesse est compungantur pro præteritis delictis, in quorum remissione dicitur *Deus*, cujus tantum est peccata remittere. Hinc est quod Salvatore nostro in terra remittente peccata, Judæi dicunt eum blasphemare *c*, quasi qui assumeret sibi quod erat solius Dei. Quartò dicitur *fortis*. Juxta sententiam enim Apostoli necesse est, ut *omnes qui piè volunt vivere in Christo Iesu, persecutionem patiantur.*

b Act. 9. b

c Matt. 9. a

d 3. Tim. 2. c

Sed quis sustineret nisi ille juvaret? Unde David: *Nisi quia Dominus adjuvit me, paulominus habitasset in inferno anima mea.* Cum ergò nos in tribulatione protegit, cum ipsas aerias potestates arcet à nobis ac repellit, quid aliud in hoc opere dici potest nisi fortis. Unde dictum est *f*: *Dominus fortis & potens, Dominus potens in prælio.* Et quoniam ipsa conversio, & vita nostra in Christo agenda est non intuitu temporalium rerum, sed spe futurorum bonorum: idèò quinto loco ponitur *pater futuri seculi*. Pater scilicet in regeneratione corporum nostrorum. Quia vero *omnes quidem resurgemus, sed non omnes immutabimur g*: ut discernat immutationem justorum ab iniquorum resurrectione, ponitur sexto loco *princeps pacis*. Qua obtenta, tota perfectio impletur, nec jam ultra aliud quicquam appetendū relinquitur. Ipsa est enim, in cujus exultatione concinit Psalmista, dicens *h*: *Lauda Hierusalem Dominum, lauda Deum tuum Sion: quoniam consortavit sevas portarum tuarum, benedixit filiis tuis in te, qui posuit fines tuos pacem.* Horum sex nominum consequentiam & virtutem breviter atq; eleganter comprehendit uno nomine Angelus, loquens ad Joseph: *Et vocabis, inquit i, nomen ejus Iesum.* Cujus videlicet nominis exponens rationem: *Ipse enim, ait, salvum faciet populum suum à peccatis eorum.*

e Psal. 93. c

f Psal. 23. b

g 1. Cor. 15. c

h Psal. 147. a

i Matt. 1. d
Ibidem.

S E R M O L I V.

De Apparitione CHRISTI.

Filius Dei apparuit, ut nos adjuvaret & erudiret: quod potest, quia est Virtus Patris & Sapientia. Virtus adjuvat, Sapientia erudit & informat. Infirmi- tati auxilium est necessarium. Cæcitas eruditione indiget & doctrina. Erudivit sanè faciens abnegare impietatem & secularia desideria, ut sobriè & justè & piè vivamus. Impietas erat incredulitas, quia Deum nec credebamus, nec colebamus. Deum enim sicut pium est colere, sic impium est

* ad Tit 2.